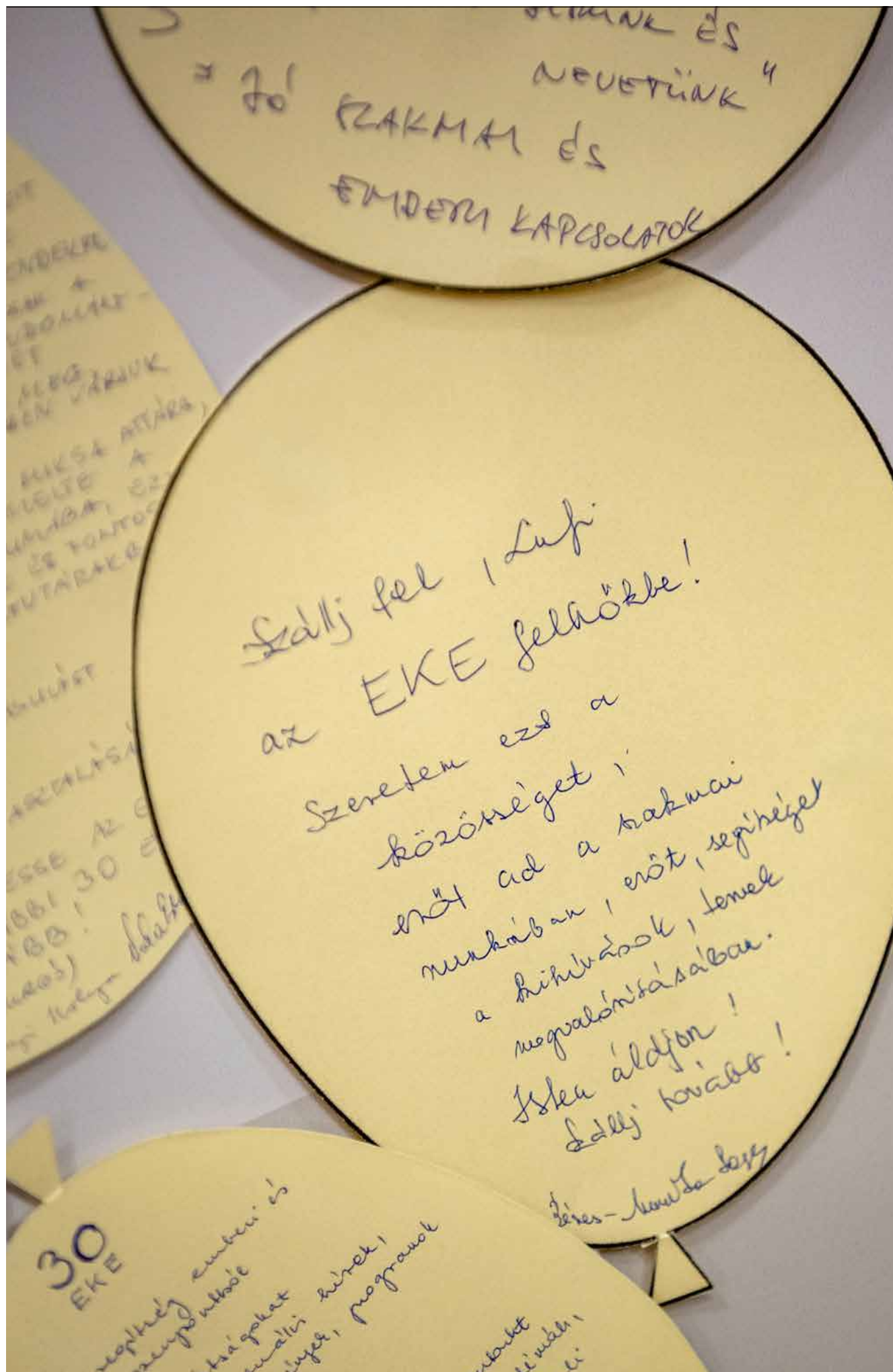

EKE 30

Az EKE fennállásának 30. évfordulóját is az EKE nyári konferenciáján ünnepeltük Kőszegen.

Az Egyházi Könyvtárak Egyesülését 1994-ben alapították elődeink, idősebb kollégáink. Bár az évforduló az ősz folyamán lett volna igazán kerek, megünneplésére a nyári konferenciánkat választottuk, mert rendszerint akkor tudunk a legtöbbet és a legtöbb ideig együtt lenni. A huszonötödik évforduló szép, ünnepélyes és konferencia-előadásokkal, illetve ünnepi kiadvánnyal is emlékeztetessé tett alkalma óta eltelt időben a világjárvány miatt soványabb esztendőket tudhattunk magunk mögött, már ami a szakmai találkozásokot illeti olvasóinkkal, kutatóinkkal és egymással, tagkönyvtárainkkal. Az eltelt időszak nehézségei, viszonylagos eseménytelensége – azért csak viszonylagos, mert a belső építkezés, a háttérmunka kivételes lehetőségei is említésre érdemesek és fontos eredményt jelentenek, bár sokszor kevésbé látványosak – arra ösztönzött, hogy az éves konferenciánk hagyományaiba illeszkedő ünnepelési formát válasszunk. Így az EKE harmincadik születésnapját a kötetlen, baráti-kollegiális esti beszélgetésbe oltottuk bele.

A Nemzeti Kulturális Alap pályázati támogatásával lehetőségünk nyílt arra, hogy ünnepi visszatekintésünkre a korábbi években kivételesen aktív, de már nyugdíjba vonult kollégáinkat is meghívjuk. Amikor elkezdtük összeírogatni, kik legyenek a meghívotti listánkon, a lehető legtermészetesebb módon olyanok nevei is felmerültek, akik bár nem dolgoztak egyházi könyvtárban, kollegiális segítségük mégis sokat jelentett, és elmaradhatatlan résztvevői voltak rendezvényeinknek.

Partnerszervezeteink közül jeles könyvtárak és könyvtári szervezetek képviselőit is meghívtuk ünnepünkre. Mindenkitől egy rövid történetet kértünk ajándékba. Azt reméltük, hogy az „oral history” (vagy emlékezetkutatás) szellemében és gyakorlatát követve olyan történeteket hallhatunk, amelyeknek szemtanúja, esetleg résztvevője volt meghívottunk, és amelyek vagy önmagáról, vagy valamelyik kollegáról, netán egy-egy emlékezetes eseményről szólnak – olyan történeteket, amelyekre egy hivatalos EKE-történetben nem bukkanhattunk volna rá, de kár lenne, ha feledésbe merülnének. A jó történetek ugyanis összekapcsolnak, mosolyt csálnak az arcunkra, megnevettetnek, de akár meg is tudnak hatni, netán ríkatni. Mindenféle hangulatú, hangvétellű személyes történetet kértünk azért, hogy az ifjabb kollegák felé fel tudjuk mutatni az EKE emberi arcát – hadd lássák, hogy nagyszerű elődeink voltak, de mindenekelőtt emberek és kollegák voltak egymás és az utánuk jövő nemzedékek számára is.

Az ünneplésre kiszemelt díszterem közös előkészítésére már a konferencia regisztrációs pultjánál egy lufi alakú, színes kartonpapírt adtunk a résztvevőknek azaz a kéréssel, hogy írjanak rá egy köszöntő vallomást, például arról, hogy mit adott az EKE a könyvtárának, mit adott az EKE személyesen neki vagy kollégáinak, milyen eredményekhez segítette hozzá az EKE őt vagy könyvtárát, és végül, hogy mit kíván az EKE-nek a következő 30 évre. A vallomásokból megható mini kiállítás állt össze, és a huszadik évforduló alkalmával megkezdett, kivételes kötésű emlékkönyv is előkerült, hogy további kéziratos bejegyzésekkel gazdagítsuk. 21 meghívót küldtünk, és 7-en fogadták el meghívásunkat. Többen, akik nem tudtak eljönni, írásos üzenetet küldtek, amelyeket örömmel osztottunk meg

a konferencia résztvevőivel. Mivel mindenképpen közösségi együttlétet terveztünk, a résztvevőket kis székközösségeket alkotó módon ültettük le, az írásos vagy szabadon előadott megemlékezések, történetmesélés szüneteiben pedig játékokra invitáltuk őket, amelyben együttműködve, csapattagként kellett ügyeskedniük. A játékok közül a Brainbox korábbi kerek évfordulós EKE konferenciákon készült képekkel kapcsolatos kérdéseket foglalt magába, a puzzle korábbi EKE konferenciamappák képeit használta, és a kvíz a könyvtárosok műveltségét, ügyességét és tájékozottságát egyaránt tesztelte. Természetesen itt is majd minden kérdésben egy-egy EKE-ről szóló vagy hozzá kapcsolható információ volt elrejtve.

Az est hangulatát nehéz lenne visszaadni. A megszólalók egyedi bája, a történetek törékenysége, az érzelmek széles skálája, amelyeket nemcsak felidéztek, de meg is idéztek bennünk, hallgatókban, számomra megismételhetetlen eseménnyé, igazi ünneppé tették az estét. Szípkázó humor, szent önirónia, a hamisítatlan tehetség csillogása, a küzdelmes napok, hónapok, évek palástolatlan megvallása, női szempontok érvényesítésének nehézségei, az emberi és intézményi összekapaszkodás megannyi alkalma a megszólalók időnként remegő hangján lett örökre a mienk. És mivel a történetmesélés tényleg csak a szóbeli elmondásban hamisítatlanul az, ami, most csak egyetlen írásban hozzánk érkezett visszaemlékezést idézünk, a többi őrizze meg az ünneplők emlékezete.

BÁLINT ÁGNES

Tiszántúli Református

Egyházkerületi Gyűjtemények

EKE elnök